

...was not listening

Harry, gerektiğinden daha fazlasını *duyamamanın* bir nedeni olduğunu kavrar...
NC-17

muhteşem çocuk harry potter, yedinci senesinin ilk gününde voldemortsuz bir hogwarts sabahına gözlerini açarken tıpkı ocağın ilk günü gibi hiçbir şey önceki günden farklı görünmüyordu. Uyku yine yetmemiş, ron yine örümceklerin hain planlarını uykusunda keşfetmiş ve ders programında yine haftada 4 gün iksir vardır..

Harry yataktan doğrulurken esneyerek ensesini kaşır ve çarşafının altından ron'un ayaklarına vurarak onu da uyandırırken yavaş yavaş bütün yataklardan birer homurtu gelerek gryffindor erkekleri uyanıyordur..

"günaydın.."

harry ana salonda masay oturup hermione'e günaydın dediği anda kafasını tekrar masaya dayayıp gözlerini kapatıyordu..

"sana da günaydın harry ve kafanı kaldır, kahvaltın geliyor.."

harry istemeyerek başını kaldırır ve önünde oluşmuş tabağa bakarken arkasından duyduğu sesle başını çevirir

"günaydın potter..granger.."

hermionenin lokması boğazına takılacak gibi olurken harry endişeyle, genç kızın sırtına vuruyordu "herm iyi misin-ne işin var burada malfoy?"

sarışın genç adam kibirle sırtarak ona ölümcül bakışlar atan hermione'e bakarken harry malfoyu izliyordu..

"ne işi olacak, dün akşam boşalırken çıkardığım sesleri taklit etmeye gelmiştir, pislik.."

harry kaşlarını çatarak hermione'e dönerken genç kız önündeki tabakla ilgileniyor ve harrynin duyduklarının aksine dudakları oynamıyordu

"herm?"

"kahvaltına dön harry.."

"evet kahvaltına dön potter.. granger, biraz konuşabilir miyiz?"

hermione ağzındaki lokmayı sinirle çiğneyerek çatal ve bıçağını masaya bırakıp hızla kalkar ve malfoyu kolundan çektiği gibi çıkışa sürüklerken harry az önce hermionenin söylediği şeyi gerçekten duyup duymadığını düşünüyordu...

"herm!"

hermione koridorda arkasından gelen sesle bir an yerinden durur ve harry ona yettiğinde genç adama bakara dudağının kenarını siler

"harry..."

"tanırım, suratımda malfoydan arta kalan bir şey olmasın.."

harry, hermionenin dudağının kenarını silmesi ve kafasında çınlayan sesle kaşlarını çatarak irkilirken hermione onu izliyordu

"harry, iyi misin?"

"be-ben, iyi miyim? iyiyim.. sen iyi misin?"

"kahretsinkahretsinkahretsın..kahrolası, malfoy sana milyon kere o kadar sert öpmemeni söylemiştim..kahretsın."

harry boğazına bir şey saplandığını hissederken hermione kızarmış dudaklarını yalayarak rahatsızca başını sallar

"ben gayet iyiyim?"

genç adam hızla başını sallayarak kendi kendine mırıldanır
“tabii.. iyisin, evet.. malfoy nerede?”

“en son adımı haykırarak gelmişti, şu anda da kafasını toparlıyordur..”

hermione kendinden emin bir şekilde omzunu silker
“bilmiyorum, neden sordun?”

harry başını tutarak inlerken hermione genç adamın kollarından tutarak yüzüne bakar

“harry, neler oluyor?”

“yok bir şey.. iyiyim herm.. sonra görüşürüz..”

harry genç kızın yüzüne bakmadan arkasını döner ve hızla uzaklaşırken hermione dudağını kemirerek onun gidişini izler..

harry aklını toparlamaya çalışarak hızla bahçeye çıkacakken içeri giren pansyle çarpışır

“hey! o gözlükleri boşuna mı takıyorsun potter!?”

harry refleks olarak pansynin kollarından tutmuş, onun düşmesini engellerken bir an sonra kimi tuttuğunun farkına vararak ellerini çeker

“ah potter, o eller kesinlikle boşa gidiyor..”

“efendim?”

harry şaşkınca pansye bakarken genç kadın karşısında dünyanın en alık adamı duruyormuşçasına ona bakıyordu

“gözlük diyorum potter? voldemort giderken senin yarım aklını da almış galiba.. çekil yolumdan..”

pansy harry’i iterek içeri girerken harry dehşetle kafasında kimin dolaştığını düşünerek siyah saçlı slytherin’in arkasından bakakalmıştır..

“ginny, bir dakika gelir misin?”

ginny bahçede, arkadaşlarının yanından haşince koparılırken feryat ederek harry’nin arkasından sürükleniyordu. harry kuytu bir köşeye geldiklerine emin olduğunda genç kızın kendine çevirir ve gözlerinin içine bakarken ginny de ona bakıyordu. bir süre daha bakışlırlarken harry kafasındaki sesin konuşmadığının farkına varmış, gözlerini devirerek elini saçlarından geçiriyordu, ginny sorar “suratıma bakmak, sonra da gözlerini devirmek için mi hırpaladın beni?”

harry özür dileyip, ona hastaymış gibi bakan ginnye bakarak

“herm ve malfoy arasında ne var?”

“bol bol sıcak ve ıslak seks dışında mı?.. hiçbir şey..”

ginny kaşlarını çatarak

“hiçbir şey?”

harry bu sefer kafasında ginnynin sesini duymuş, gözlerini kısarken ginny kollarını kavuşturarak ona bakıyordu

“karşımda çırılçıplak otuzbir de çeksen sana bir şey söylemeyeceğim harry..”

“nereden çıktı bu şimdi?”

ginny cevap bekeyerek harrye bakarken genç adam ağzı açılarak az önce duyduklarının ginnynin sesiyle birleşip beynine yaptığı baskıyı idrak etmeye çalışıyordu

“sen az önce ne dedin?”

“nereden çıktı bu şimdi dedim tam olarak..”

“ondan önce?”

“harry ne yapı-“

“ondan önce ne dedin ginny?”

ginny, harrynin sonunda delirdiğini düşünerek konuşur

“hiçbir şey?”

“kahrolası..”

“hey!”

“sana demedim..”

harry ensesini ovarak etrafına bakarken ginny onu izliyordur

“merlin aşkına harry, biraz daha az seksi olabilir misin?”

harry irkilerek ginnye bakar

“yine yaptın!”

“ne yaptım harry!? delirdin sen..”

“gerçekten delirmiş olabilirim..”

“harry, iyi misin?”

harry bir an neler olduğunu nasıl anlatacağını kestiremezken bir süre daha, kendisi durumu iyice kavrayana kadar bir şey söylememenin iyi olacağını düşünerek başını sallar

“iyiyim.. uykusuzum sanırım-“

“snapele konuş-“

“hayır!”

ginny kaşlarını kaldırarak geriler

“pekiii.. nasıl istersen..”

“evet.. sağol ginny, görüşürüz..”

ginny hızla uzaklaşan harry'nin arkasından şaşkınca önemli olmadığını mırıldanır..

harry sabahtan beri duyduğu seslere bir anlam vermeyi iksir dersinden sonraya bırakmışken hermioneyle olabildiğince göz göze gelmekten çekinerek dikkatini o ve ders haricinde başka şeylere veriyordur. başını elini dayayarak parvatinin elindeki parşömene bir şeylere yazısını izlerken bir an sonra genç kız sırtarak daha hızlı yazmaya başlamıştır

“merlin! bana bakıyor padma! argh, şu anda gidip o kırmızı dudaklarını parçalarcasına öpmek isterdim ama snape-“

harry irkilerek başını başka yöne çevirirken hermione sallanan sırayla, ronun önünden eğilerek rengi kaçmış harrye bakarak fısıldar

“harry?”

harry ona bakmadan elini sallar ve iyi olduğunu söylerken ron kaşlarını çatarak hafifçe yana eğilir

“yine mi kabus görüyorsun yoksa?”

“saçmalama ron, iyiyim ben..”

“bay potter!”

harry irkilerek sertçe ona bağırarak iksir profesörüne bakar

“afedersiniz profesör..”

“gryffindordan 5 puan..”

harry bir şey demeden başını masadaki parşömene eğerken snape tekrar dersine dönmüş, harry büyük bir azimle etrafında konuşulan, en önemlisi, *düşünülen* hiçbir şeyi duymamaya çalışıyordu..

akşam yemeğinden sonra gryffindor ortak odası yine senenin ilk keyifli muhabbetleriyle dolarken herkesten farklı olarak uyuklama bahanesiyle muhabbetlere katılmamayı seçmiş birisi vardır ki bunun tek sebebi bugün uyandığından beri her muhabbetinde istemediği kadar çok ayrıntıyı kafasında duyuyor olmasıdır. harry gün içinde okulda gördüğü bütün kızların incelikli cinsel düşüncelerine ortak olmuş ve bunların yarısında kendi ismi veya aklına bile gelmeyecek takma adları geçmişken şimdi daha fazlasını duymaya niyeti yoktur. kızların nasıl bu kadar arsız-

kızlar...

harry hızla, ron, seamus ve dean üçlüsünün yanına çökerken kızıl kafa harrye döner

“kabus mu gördün?”

“kabus falan görmedim ron, kes şu saçmalığı..size bir şey sormam gerek..”

ron omzunu silkerken seamus ilgiyle harrye bakıyordu

“neymiş?”

“nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum-“

“dene..”

harry bir anda herkesin neden bu kadar meraklandığını anlayamazken daha da stres olarak bir cümle kurmaya başlar

“kızların aklından geçenleri okuyabiliyorum..”

üçlünün suratları anlayamadıklarını gösteren ifadelere bürünürken harry açıklamaya devam ediyordu

“her şeyi değil..”

üçlünün suratları öncekiyle bunu birleştiremediklerini gösterirken harry sonunda onların anlayacağı dilden bir şey söyler

“sadece seksle ilgili olanları..”

üçlünün gözleri parlarken harry başını sallıyordu..

“kimleri duydun?”

“benimle ilgili bir şey duydun mu?”

“kiminki en muhteşemdi?”

“hey!”

harry, sesi umduğundan biraz daha yüksek çıktığı anda etrafına bakarak tekrar üçlüye döner

“bunu eğlenelim diye söylemedim-“

“nedenmiş o?”

“dostum aklını mı kaçırdın-“

“tabii ki eğleneceğiz-“

“hayır..”

harry kesin bir şekilde bundan kurtulmak istediğini belirtirken seamus gözlerini devirir

“salaksın sen harry..”

“hem de süzme..”

“kim böyle bir şeyden kurtulmak ister!?”

“ben. ve bana yardım etmeniz gerek..”

dean ellerini kaldırarak geri çekilirken ron, hermione dışında kimsenin *yardım* kapasitesine sahip olmadığını söylüyor, seamusa sırtarak harry’e bakıyordu

“bir şartla yardım ederiz..”

harry kaşlarını çatarken dean ve ron’da seamus’a dönmüş, ilgiyle şartı dinliyordu, seamus tek kaşını kaldırır

“bir hafta boyunca bununla yaşa, sonra hala kurtulmak istediğini düşünüyorsan bir yol bulmaya çalışırız-“

“hayır-“

“hadi dostum, o kadar kötü olamaz!”

harry itiraz etmek için ağzını açar ama bir an düşündükten sonra kaşlarını çatarak seamusa bakarken genç adam sırtıyordu

“söylemiştim..”

ertesi gün, ders arasında harry, seamus, dean ve ron bahçede her yeri görebilen bir noktaya kurulmuş, etraflarını izlerken seamus sorar

“kiminle başlamak istersin?”

“buna nasıl izin verdim-“

seamus gözlerini devirerek harryi omzundan kavrar

“gidip bütün kızlara zorla sahip olup hamile bırak demiyoruz-“

“hem onlara istediklerini vermiş olacaksınız-“

“alan da, veren de mutlu olacak..”

harry şu anda yanındaki üç adamı tanımadığını düşünürken iç çekerek etrafına bakıyordu, dean mırıldanır

“istersen biraz etrafta dolaşalım-“

“kiminki daha ilginçse onu seçersin.”

“ginny’i seçersem görürsün ron, kapa çeneni..”

ron derhal yüzünü buruşturarak genç adamın sırtına bir yumruk geçirirken seamus gülerken etrafı gösteriyordu

“hadi..”

harry dudağının içini kemirerek gözüne birini kestirmeye çalışırken bir an sonra önlerinde dikilen pansy ve iki başka slytherin kızıyla, dördünün de bakışları onlara döner, pansy elleri belinde, başıyla harry’i işaret ederek

“takımını toplayıp slytherin sınırları içinden çık potter..”
harry kaşlarını çatarken dean bahçenin ne zaman bölgelere ayrıldığını soruyordur, pansy elini sallayarak genç adamı geçiştirirken hala harrye bakıyordur
“voldemortun kışını tekmeledin diye *her şeye* sahip olduğunu sanmıyorsun, değil mi?”

“gerçi yalnız olsak işler başka olabilirdi potter, ama..”

pansy belindeki ellerini çekerek kollarını kavuştururken harry sırtarak oturduğu duvardan aşağı atlar
“nasıl istersen parkinson..”
harry'nin arkasındaki üçlü neler döndüğünü anlayamazken harry gözleri hala pansy'de, başıyla sol tarafı işaret eder
“gidiyoruz..”

“dominant, ha potter? sevdim..”

pansy tek kaşını kaldırarak genç adamı izlerken harry öne düşer, arkasından seamus, dean ve ron onu takip ederken yeteri kadar uzaklaştıklarında seamus harry'e yaklaşarak sorar
“dostum?”
muhteşem çocuk sırtarak arkadaşına bakarken seamus keyifle gülerken genç adamın sırtını sıvazlıyor ve diğerlerine bu haftanın eğlencesini haber veriyordur..

günün son dersi olan bitki bilimde profesör sprout bu sene farklı bir şey deneyeceğini söyleyerek bütün evlerin öğrencilerinden, karışık bir şekilde olmak koşuluyla, eşlerini bulmalarını isterken herkes birer ikişer birilerinin yanına gidiyordu. harry göz ucuyla izlediği hermionenin farkettirmeden draconun yanına gittiğini gördüğünde derin bir nefes alarak ona pansyi işaret eden seamusla göz göze gelir ve sırtarak sol tarafındaki genç kızın yanına ilerler ve hiçbir şey söylemeden onun yanında, tuz yiyen bitkisi saksısının önünde dururken pansy kaşlarını çatarak harrye bakıyordur
“ne yapıyorsun potter?”
“profesörün dediğini duymadın-“
“gayet iyi duydum ve *ne yapıyorsun potter?*”
“hiçbir şey?”

“sakın bana dokunma..”

harry kaşlarını çatarken pansy dişlerini sıkarak saksıya döner ve bir süre sonra bütün sınıf eşlerini bulduğunda profesör sprout tuz yiyen bitkisinin özelliklerini anlatmaya başlıyordur..

“eldivenlerinizin delik olmamasına dikkat edin.. derinizin tuzu bile bitkinin iştahını açmak için yeterlidir.. birinizin dalları yavaşça tek elinizde toplayın..”

“hangimizin derisi daha tuzludur merak ediyorum potter..”

harry sırtarak bitkinin dallarını elinde kavrarken pansy ona bakar
“ne sırtıyorsun, potter?”
“hiç.. bitki hangimizi daha iştah açıcı buluyordur merak ettim..”
pansy bir an kalakalırken harry ona aldırmadan bakışlarını profesöre çevirir ve onun yaptığı gibi saksının yanındaki mor şişeli kök uyuşturucuyu alacakken etrafta mor bir şişe olmadığını farkına varır, pansy de arıyor gibi görünürken genç adam sağ masalarındaki ron'a dönerek onlarınkinden biraz ödünç alıp alamayacağını sorarken ron şişeyi ona uzatır, harry dalları tuttuğu için ulaşamazken pansy'nin de ron'un elinden bir şey almaya niyeti yoktur, genç adam pansyi kolundan tutarak önüne çeker

“dokunma dedim potter-ne yapıyorsun..”

harry sırtarak pansye kendi elinin hemen üstünden dalları kavratırken kulağına mırıldanır
“sıkı tut...”

“şimdi bir şeyi öyle sıkı tutardım ki...”

pansy sessizce başını sallarken harry onu arkasından sırtarak ronun yanına gider ve göz kırparak şişeyi alırken kızıl saçlı genç adam gülerek luna'nın tuttuğu dalların titremesini izlemeye döner..

topraktan söktükleri bitkinin dallarını pansy tutmaya devam ederken harry dili hafifçe dışarda, köklerinin ucundaki tomurcukları dikkatle keserek küçük bir kutuya koyuyordu. pansy, ara sıra harryi izlerken genç adam konuşmaya gerek görmüyordu, çünkü pansy ikisinin yerine de yeteri kadar düşünüyordu..

son on dakika içinde harry, boynunun nasıl öpülesi olduğunu, saçlarının arasından pansynin uzun parmaklarının nasıl sertçe geçeceğini ve dudaklarının arasından görünen pembe dilinin şu anda nerede olması gerektiğini öğrenirken bir an sonra *pansynin dilinin* şu anda *neyin* üzerinde boydan boya gidip gelmek istediğini kafasının içinde duyduğunda dilini içeri çekerek hareketleri bir anda duruyor ve yutkunarak yavaşça pansye dönüyordu. genç kız gayet rahat bir şekilde harrye bakarak kaşını kaldırırken genç adamın dudakları hafif bir gülümsemeye kıvrılır ve pansy gözlerini kısarak parlayan yeşil gözlere bakarken harry bacaklarının arasındaki yarı sertliği göz ardı etmeye çalışarak tomurcuklara döner..

bitki bilimden sonra harry keyifle ron ve seamus'a neler olduğunu anlatmayacağını söylerken ikisi de itiraz ederek iki omzundan genç adamı yumrukluyordu, seamus sorar
“eh bu akşam beraber ödevi yaparken bir şeyler yaparsın artık-“
“ne ödevi?”
“bitki bilim? tomurcukların aşırı lumos altında ne tepki verdiğini veren ortak bir rapor yazacağız ama senin aklın meşgul olduğu için duyamamış olabilirsin..”
seamus sırtarak ron'a göz kırparken harry gözlerini devirerek ikisinden sıyrılar
“pansy'nin bundan ha-“
“*pansyyyyyy..*”
harry seamus'un omzuna bir yumruk indirip arkasını dönerken uzaktaki pansy de yeni aldığı ödev haberiyle harry'i arıyordu ve ikisi göz göze geldiklerinde pansy hızlı adımlarla genç adamın yanına gelir
“bu akşam dokuzda kütüphanede ve bir dakika bile gecikersen umrumda olmaz, giderim potter...”
harry sırtarak genç kıza bakar
“tam zamanında *gelirim..*”
pansy gözlerini kısarak genç adamı izler bir an ve hemen sonra arkasını dönerek uzaklaşırken harry kütüphanenin sessizliğinde neler duyacağını düşünerek yoluna devam eder...

saat dokuza beş kala harry kütüphaneden içeri girerken gözleri pansyi arıyordu, genç kız ilerdeki rafların arasında dikkatle kitap isimlerine bakarken harry ellerini cebine sokarak o tarafa ilerler
“hey..”
pansy soluna dönerek harryi boydan boya süzer ve tekrar kitaplara dönerken sessizce mırıldanır
“*bitki bilimde sihirli ışık*'ı arıyorum..”
harry pansynin baktığı rafa bir göz atarak genç kızın önünden elini uzatır ve sağ taraftaki bir kitabı çeker, geri çekilirken pansyle göz göze gelir ve ne kadar güzel koktuğunu kafasında duyarken kitabı genç kıza uzatır
“burada..”
pansy kitabı alıp masalara doğru giderken harry, genç kızın şu anda ödev yapmaktan çok raflara sertçe çarpılarak dudaklarına saldırılmasını tercih ettiğini bilerek onu takip eder..

bir süre sonra ikisi de parşömenlerine bir şeyler yazarken pansy beş dakika da bir sessizce söylenerek parşömenleri buruşturup yok ediyordu, harry göz ucuyla yanındaki genç kıza bakarken onun neden aklını toplayamadığını adı gibi biliyordu ve tekrar kendi parşömenine dönerken bacağını bir kez daha pansyninkine sürterek oturduğu yere daha da yerleşir...

pansy başka bir kitap almak için yine rafların arasına döndüğünde harry kendi yazdığı kısacık ve bir hayli gereksiz paragrafa bakarak iç çeker ve yerinden kalkarak pansynin girdiği koridoru arar, bulduğunda sessiz adımlarla o tarafa doğru ilerler..

“bu baktığımız üçüncü kitap..”

pansy ona aldırmadan elindeki kitabın sayfalarını çevirirken mırıldanır

“ama hala bir şey yazamadık..”

harry haklı olduğunu söylerken pansy genç adama arkasını döner ve raflara göz atmaya devam ederken harry sırtarak onu takip ediyordur, çünkü pansy her yerinden kalktığında harry’e adeta onu takip etmesini bağırırmıştır...

genç adam pansynin tam arkasında durur ve derin bir nefes alarak genç kızın uzun siyah dalgalarını sağ eliyle çekerek boynunu açarken pansy taş kesmiştir, beyni harrye ne yaptığını sorarken ağzından tek bir ses çıkmıyordur. harry bununla, ne yapıyorsa devam etmesi gerektiğini anlarken yavaşça pansynin boynuna eğilerek nefesini verir ve pansy aklından geçirmesiyle genç kıza hafifçe raflara iterek kendini arkadan ona yaslar, pansy yutkunarak kendini toparlamaya çalışırken kısık bir sesle “ne yapıyorsun potter?”

harry şştleyerek genç kızın boynunu hafifçe yalarken pansy nefesini tutuyordur, gözleri önündeki eski kitaplara kilitlenmişken harry kafasında duyduklarına göre diliyle genç kızın boynundan kulağının arkasına kadar olan yerde ıslak bir iz bırakarak kulak memesini hafifçe ısıtır, pansy sertçe yutkunarak gözlerini kapatırken fısıldar

“potter..”

“istemediğin bir şeyi yapmıyorum..”

harry, pansynin şu anda onun sesiyle sabaha kadar sevişebileceğini öğrendiğinde genç kızın boynuna sırtırken kendini genç kıza biraz daha yaslar, pansy kitaplar ve harrynin arasında biraz daha sıkışırken bir an sonra ensesinden saçlarını kavrayan elle başını harrynin eline doğru geri yatırır ve hızlı nefeslerle fısıldar

“aklımı mı okuyorsun?”

harry diğer eliyle genç kıza karnından kavrayarak kendine çekerken usulca kulağına fısıldar

“hayır..”

harry pansynin saçlarını hafifçe çekerken genç kız öpüşmek için adeta yalvarıyordu ama harry sırtarak daha küçük şeylere dikkatini verirken pansynin onun sertliğinin farkına varmasıyla biraz daha sertleştiğini hissediyordur, eli pansynin karnından yavaşça göğüslerine çıkarken genç kızın ince gömleği ikisinin teninin dokunduğu yerde ısınıyordu, genç adam pansynin göğüslerinden birini kavrarken genç kız derin bir nefes alarak kalçasını harrynin sertliğine sürüyordu. harry dudaklarını ısıtarak elinin altındaki yumuşaklığı sıkarken diğer elini saçlardan çıkararak genç kızın şimdi onun parmaklarını hissetmek istediği yere ulaşmak için eteği yukarı çekiyordu. pansy, her istediğinin sırayla yerine gelmesiyle o kadar başı dönmüştür ki ne itiraz ediyor, ne de fısıldayan onaylamalardan başka bir ses çıkarmıyordu..

“evet.. hadi potter.. argh merlin, dokunduğun anda gelebilirim..”

harry sırtarak elini önden dolaştırarak pansynin çamaşırından içeri sokar ve orta parmağıyla dudakların arasındaki ıslak deriye boydan boya bastırırken pansy kanatırcasına dudaklarını ısıtıyordu, başını geriye, harrynin omzuna dayarken bir eli rafın kenarını kavramış, diğeri harrynin hala göğsünde olan elinin üzerinde yavaşça ikisini de hareket ettiriyordu. harry birazdan ikinci parmağını da kaplayan ıslaklıkla derin bir nefes alırken artık sertliği dayanılmaz bir hale gelmiştir, pansy sormak istercesine kendini genç kıza biraz daha bastırırken pansy elinde olmadan hafifçe sırtır ve dudaklarından bir ah dökülürken harry dişlerini sıkarak elini genç kızın bacak arasından çeker ve hızla onu kendine çevirirken pansynin göğsü hızla inip çıkıyordu. kafasından harrye durmamasını haykırırken genç adam da hızlı nefeslerle pansynin kollarını kaldırarak başının üzerinde birleştirir ve bu sefer genç kızın, dudaklarına olan inanılmaz ihtiyacını cevapsız bırakmazken pansy ağzını açarak sertçe genç adamın dilini emiyordu, ikisinin saldırgan nefesleri birbirine karışırken pansy kalçasını dayandığı raflardan çekerek harrynin sertliğine bastırır ve hafifçe inerken harry sertçe başını geri çekerek dudağını ısıtır ve boşta kalan eliyle kemerini çözerek pantolonunu açıyordu, pansy onu izlerken ıslak dudakları parlayarak mırıldanır

“ah merlin..”

harry, pansynin korkunç merakıyla hafifçe sırtırken genç kız dudaklarını ısıtarak ona bakar ve o da hafifçe sırtırken harry o anda gelmekten korkarak pansynin sol bacağını kavrayarak dizinin altından kaldırır, genç kız bacağını derhal genç adamın kalçasına dolarken harry pansynin kollarını bıraktığında boşta kalan eliyle genç kızın ince çamaşırını, girişini ona açacak şekilde sertçe kenara

çekerken pansy hafifçe gülerek gözlerini kapatır ve hızlı nefesleri artık boğazını kuruturken başını arkaya yaslar, harry kafasının içinde duyduğu işaretle yavaşça ve sonuna kadar pansynin içine girerken ikisi de sıktıkları dişlerinin arasından sessizce inlerler. pansynin boşta kalan elleri harrynin saçlarını çekerek yeşil bakışları kendine döndürürken harry bütün sertliği pansynin ıslak sıcaklığıyla kaplı, aklını kaybedecek gibi genç kızın porselen yüzünü izlerken pansy genç adamın dudaklarını yalayarak hafifçe kızarmış alt dudaklarını ısırır..

“hareket et potter..”

harry kendini tamamen dışarı çekerek sıktığı dişlerinin arasından derin bir nefes alır ve pansynin inlemesiyle tekrar boydan boya kendini ona iterken pansy genç adamın saçlarını kopartırcasına çekiyor ve dilini acımadan onun için açılan ağıza daldırıyordu..

“hızlı potter..hızlı..”

harry hızla geri çekilerek tekrar tekrar pansynin içine girerken kafasında bile inanılmaz inlemeler duyuyordu, hayatı boyunca asla bu kadar sertçe kimseye sahip olmak istemediğini farkına varırken pansy dudaklarını ayırarak bu sefer gerçekten konuşur

“biraz daha.. çok yakın.. biraz daha.. orası evet, potterevet!”

harry bir tek aklının değil, kulaklarının da şahit olduğu sesle sertçe kendini itip çekmeye devam ederken nefesleri ciğerlerini yakıyordu adeta, patlamak üzeredir ama pansy hala çok yakın olduğunu düşünüyor ve durmaması için yalvarıyordu. çıkardığı kaçamak sesler harrynin aklını başından alırken daha fazla dayanamayacağını düşünerek işleri biraz hızlandırmak için elini genç kızın kalbi kadar hızlı atan bacak arasına götürür ve dokunulmak için adeta yalvaran deriye hızla ve sertçe sürerken pansy kalçalarını harrye iterek açık ağızından aldığı nefeslerin arasında inleyerek mırıldanır

“ah evet, daha hızlı... biraz daha-ahh, evet harry..”

harry ismini duyduğu anda gelirken dişlerini sıkarak sertçe pansynin sırlıslıklam olan derisine bastırır ve bununla pansy de titreyerek gelirken ikisi de bir anda güçsüz kalan bacaklarıyla yüksek raflardan yere doğru sırılıyor, pansy harrynin dudaklarına saldırarak nefes nefese genç adamı öpüyordu...

pansy saçlarını ve üzerini düzelterek yerden kalkarken harry fermuarını çekip, kemerini bağlamak için ayağa kalkar ve pansyle göz göze gelirken yeşil gözleri karanlıkla parlayan slytherin konuşur

“bunun hakkında birine tek kelime edersen o muhteşem penisini koparıyorum potter..”

harry sırtarak kaşını kaldırırken pansy ona yaklaşarak genç adamın dudaklarının etrafındaki ruju baş parmağıyla sertçe temizler

“ben ciddiğim..şimdi odana git-“

“ödev-“

“ben yapacak birini nasılsa bulurum-“

harry kaşını kaldırarak sorar

“neden buluştuk o zaman-“

“açıkça belli değil mi?”

harry sırtarak başını sallarken pansy de onaylar, geri çekilerek genç adamı süzerken arkasını döner ve onun arkasından harry duyduğu şeyle kaşını kaldırıyor..

“yarın haykıracaksın potter..”

harry gece ortak odaya girer girmez seamus genç adamı kolundan bir köşeye çeker

“bay potter, nasılsınız?”

“tek kelime anlatmam seamus..”

seamus söylenerek harry’i iterken sorar

“en azından oldu mu onu söyle..”

harry sırtarak başını sallar, ardından çok yorgun olduğunu ve yatması gerektiğini söyleyerek arkasından homurdanan bir seamus bırakarak yatakhaneye döner..

ertesi gün iksir dersinde hary hemer arkasında oturmuş olan pansynin düşüncelerine odaklanmış, hoş vakit geçirirken bir an sonra pansy bu akşamki planlarının çeşitli olasılıklarını beyninden duymaya başlarken gözlerini kısarak biraz daha odaklanır ve tam genç kıza nasıl dokunması gerektiğini çözeceken snape'in sesiyle, kısılmış gözleri açılır..

"bay potter! bu kadar dikkatli dinlediğinize göre bize çok özlü iksirde hayvan tüyü kullanıldığına ne olduğunu söyleyebilirsiniz.."

harry bir anda karşı karşıya kaldığı soruyla refleks olarak yanındaki hermione'ye bakarken genç kız sadece önündeki notlarına dikkatini vermiş, hayatında ilk defa bir soruyu yanıtlamak istemiyor gibi görünüyordu-

"gryffindordan 10 puan! bay malfoy!"

snape, draco'ya dönerken hary belki de tek bildiği şeyi bile cevaplayamadığını anlamış sessizce arkasına yaslanırken bir an sonra kafasında duyduğu pansynin sesiyle aklını dağıtanın ne olduğunu hatırlar ve bu sefer daha az ilgili görünerek dinlemeye devam eder...

akşam yemeğinde hary iksir dersinde duyduklarının ne zaman başına geleceğini düşünerek yemeğinden heyecanlı bir zevk alırken bir an sonra hermionenin aklından geçenlerle lokması boğazına takılır..

"bu gece avcumun içinde öyle bir geleceksin ki draco.."

hary yanına dönüp, karşısındaki masada sırtarak hermione'ye bakan dracoyla bakışan kızgın genç kıyı gördüğünde bir anda ne yemek ne de pansy'nin planları ilginç gelmeye başlamış, şu düşünce okuma olayı yine cehenneme dönmüşken hary portakal suyunu devirerek yerinden kalkar..

hary ortak odada elindeki quidditch dergisini karıştırırken yanındaki büyük koltukta oturan seamus ve lavender'in garip sessizliğine kulak misafiri oluyordu. hary lavender'in sesini kafasında duyduğunda sırtarak genç kıyın arkasından seamus'a elini kaldırır ve dikkatini çekerken seamus bakışlarıyla ne olduğunu soruyordu, hary eliyle saçını kulağının arkasına atıyormuş gibi yaparak lavender'i gösterirken seamus bir halt anlamamış bir şekilde hary'e bakıyordu, genç adam gözlerini devirerek lavender'i gösterir, sonra saçını gösterir, sonra kulağının arkasına atıp eliyle havada bir kalp çizerken seamus zor geçen bir kaç saniyenin ardından durumu idrak eder ve sırtarak önündeki lavender'e bakarken genç kıy elindeki kitabın sayfalarını çeviriyordu. seamus yavaşça lavender'in önüne düşen saçları eliyle genç kıyın kulağının arkasına atarken lavender nefesi kesilerek seamusla göz göze gelir ve gülümseyerek kitabı kapatıp yere bırakırken hary sırtarak tekrar dergisine dönüyordu, o sırada ortak odadan içeri nefes nefese bir dean girer

"pansy parkinson'a saldırmışlar.."

hary kaşlarını çatarak dergiyi bir kenara atar ve koltuktan doğrulurken seamusla göz göze gelir, o sırada herkes dean'e neyin nasıl olduğunu sorarken dean şöminenin önündeki koltuğa oturur

"hufflepuff'ın birinden duyduğuma göre işin içinde şey de varmış.."

herkes ısrarla ne olduğunu sorarken dean rahatsızca hary'e bakar bir an, sonra tekrar diğerlerine dönerken mırıldanır

"tecavüz.."

harynin kanı donarken bir an sonra hızla kalkarak yatakhane'ye gidiyor ama kalabalıktan sadece seamus onun arkasından bakıyorken herkes savaştan sonra hala ortalıkta nasıl böyle bir tehlikenin dolaşabileceğini sorgulayarak korkularını dile getiriyordu..

gece geç saatte revirin kapısı aralanırken tetikteki uykusundan titreyerek uyanan pansy hızla doğrulur

"kim var orda?!"

pansy ona doğru yaklaşan hızlı adımlarla ağlayacak gibi olurken bir an sonra hary görünmez pelerini başından iterek onun yanındadır

"benim, benim pansy, sakın ol.."

pansy korkudan titreyerek hary'e bakarken genç adam pelerini diğer boş bir yatağa atar, pansy onu izlerken genç adam

"iyi misin?"

pansy cevap vermeden bir an daha genç adama bakıp yatağa yatar ve sırtını harrye dönerek bacaklarını kendine çekerken mırıldanır

“konuşmak istemiyorum...”

harry üzüntüyle el bilekleri mosmor olmuş ve çenesinde de aynı şekilde kırmızıya dönük bir morluk olan pansy izlerken genç kızın siyah saçları yastığa dağılmıştır ve karanlık revirde de harrynin zihninde de büyük bir sessizlik varken genç adam yavaşça elini siyah dalgalara uzatır ve usulca dokunurken pansy belli belirsiz irkilir ve bacaklarını biraz daha kendine çekerken harry elini çekiyor, pansy kaybolan dokunuşla yavaşça harrye dönüyorken gözleri doludur

“zabiniydi..”

harry şokla pansye bakarken genç kız dudaklarını birbirine bastırarak yutkunur ve yaşlar yanaklarından süzülürken harry sorar

“snape biliyor mu?”

pansy hızla başını iki yana sallar

“kimse bilmiyor, bilmeyecek de-“

“saçmalama pansy-“

“hayır! hayır.. o bir slytherin-yanlış görmüş de olabilir-“

“kendi evinden birinin sana tecavüz ettiğini göreceksin kadar aklını yitirmiş olamazsın..”

pansy titreyerek iç çekerken bir şey söylemiyordur, harry bir an daha ona bakarak yerinden kalkar ve pelerininin yataktan kapıldığı gibi hızlı adımlarla revirden çıkarken pansy yan dönüp iyice kıvrılarak sessiz hıçkırımlarla ağlıyordur..

“hermione! hermione kapıyı aç!”

harry, başkanların kapısını yumruklarken tablonun ona ne dediğine hiç mi hiç aldırmıyordur, bir kaç sert yumruktan sonra draco kapıyı açarken harry karşısında sadece bir pijama altıyla dikilen genç adamı sertçe iter ve hermionenin kapısını vururken genç kız aceleyle saçlarını düzelterek kapıyı açar

“bir harry’nin bizi basmadığı kalmıştı..”

harry şu anda hermione ve draconun seks yapmasını umursamazken sertçe konuşur

“slytherin erkekler yatakhaneşinin şifresini-“

“neler oluyor potter?”

harry dracoyu zerre kadar umursamadan ona bakan hermione’ye tekrar sorar

“şifreyi ver hermione-“

“potter-“

“kes sesini malfoy!”

draco, ısrarla hermioneden şifreyi isteyen harry’i kolundan tuttuğu gibi kendine çevirirken sıkıldığı dişlerinin arasından sorar

“slytherinle bir problemin varsa benimle hallet-“

“pansy’e sen tecavüz etmediğine göre seni ilgilendirmez..”

draco susarken hermione şokla onların yanına gelir ve dracoyu harriden ayırırken sorar

“pansy’e slytherinden birinin tecavüz ettiğini mi-“

“kesin olmak gerekirse zabini-“

draco, hermione’ye aldırmadan harry’yi yakalarından tutarak kendine baktırır

“kimi suçladığına dikkat et potter-“

“bunu pansye söylemek ister misin malfoy?”

“pansy mi söyledi bunu?”

harry dişlerini sıkarak başını sallar ve draconun ellerini sertçe üzerinden iterken tekrar hermione’ye döner ama o sırada genç kız odadan fırtına gibi çıkan draconun arkasından atılırken harry de öfkeyle onları takip eder..

draco gecenin bu saatinde boş olan slytherin ortak odasına girip merdivenlerden derhal yatakhane’ye çıkarken hermione durmasını söyleyerek genç adamın arkasından koşuyordur, harry de hemen arkada draco’nun şifreyi söylemesini bekliyordur, şifre ağızdan çıkıp, kapı açıldığı anda harry dracoyu kenara iterek içeri girer ve hızla etrafına bakarak blaise’in yatağını bulduğunda o daha ne olduğunu anlayamadan genç adamın suratına bir yumruk indirir ve yakalarından tuttuğu gibi duvara adeta fırlatırken hermione harrye yapmamasını bağıyordu, draco önce diğer slytherinleri yerlerinde kalmaları için uyarırken hemen sonra genç kızın kollarından tutarak rahat bırakmasını söyler. hermione dehşetle olayı kılını bile kıpırdatmadan izleyen dracoya ve diğerlerine bakar, sonra

bakışlarını blaise'in suratını dağıtan harrye çevirdiğinde harry hırsıyla blaise'in suratına bir yumruk daha patlatır
"piç kurusu! o sapık kafandan neler geçiyordu ha? ha!"
blaise konuşmaya gücü kalmamış, bir yumruk daha yiyerek burnunun şekli bozulurken yataktan hızla içeri giren snape'in sesi duyulur
"AYRILIN!"
güçlü bir ışıkla harry blaise'den ayrılarak yere uçarken snape ikisinin ortasına geçerek önce, yere yığılan blaise'e bakar sonra dişlerini sıkarak harry'e döner
"gecenin bu saatinde, bu kadar saldırgan bir şekilde slytherin yatakhanelerinde ne yaptığınızı derhal anlatın bay potter.."
harry burnundan soluyarak yerdeki blaise'e bakar, sonra bakışlarını snape'e çevirirken hiçbir şey söylemeden yerinden kalkar
"sapığın birinin, hakettiği gibi, yüzünü dağıtıyordum profesör.."
snape sert duruşu değişmeden harry'i izliyordur, etraftakiler korkunç bir sessizlikle olabilecekleri beklerken bir an sonra snape'in sesi duyulur
"gryffindordan 200 puan.."
herkes sessizce yutkunurken hermione iç çekiyor, snape yerde güçsüzce olayları izleyen, dudaklarından ve burnundan kan gelen blaise'e bakar
"slytherinden 470 puan ve ayağa kalkın bay zabani."
blaise parmağını bile kaldıramazken snape asasını sallayarak genç adamı ayağa kaldırır
"şimdi beni takip edin.."
blaise kemiklerinin hepsi kırılmış gibi acıyla snape'in arkasından yürürken draco ona nefretle bakıyordu. Hermione, draco'dan kurtularak harry'nin yanına giderken genç adam yumruğunu ovarak kapıya bakıyordu, bu akşam tahmin ettiği gibi olmasa da gerçekten haykırmıştır..

iki hafta sonra okuldaki her şey savaştan sonra ilk defa tekrar değişmiştir. Blaise zabininin başka evlerden kızlara da daha önce bu tip sapıkça davranışlar gösterdiği ortaya çıkmış ve okuldan atılmış, slytherin içinde korkunç bir kavga kopmuş ve draco eğer ev içinde böyle bir pisliğin tekrar yaşandığını duyar azkabanı bile düşünmeden, sorumlusunu acımadan öldüreceğini söylemiştir. Tecavüz olayının okul içinde yayılmış olması pansy'i bir hayli etkilemişken o gece olanlardan sonra genç kız kimseyle eskisi gibi konuşmaz olmuştur. Ne slytherinlerle, ne de başka biriyle gerçekten bir sohbe girmiyorken bileklerini uzun kollu kazaklarla, elinin ortasına kadar kapatıyor ama suratındaki sararmış morluğa dokunmuyordur. eskiden devamlı açık bıraktığı dalgalı saçları şimdi hep bir at kuyruğuyla tepesinden tutturulmuşken tek yaptığı derse girip çıkmak ve yemek yedikten sonra yatakhanelere çekilmek oluyordur. harry bunların hepsini iki hafta boyunca uzaktan izlemiş, ama genç kızın yanına yaklaşma cesaretini gösterememişken bu süre boyunca pansy izlediği için unuttuğu bir şeyi, kafasında hermionenin karşı masada ona bakan dracoyu ne kadar özlediğini açıkça duyduğunda bir kez daha hatırlıyordur..

harry seslerle geçen bir haftanın sonunda bunun çözümünü bulmak için seamus, ron ve dean'den söz verdikleri üzere yardım istemiştir. Dörtlü bütün haftasonunu kütüphanede geçirmiş, harry sonunda artık bunaldığını, yarın ilk iş olarak hermione'ye olanları anlatacağını ve bu işin çözüleceğini söyleyerek kütüphaneden uzun bir süre bir daha girmemek üzere çıkmış, karanlığın çöktüğü bahçede dolaşıyordu, göl kenarında oturan pansy gördüğünde dudaklarını ısırarak, bir cesaretle o tarafa doğru gider. Harry'nin adım seslerini duyan pansy başını çevirip genç adamı gördüğünde hafifçe gülümser ve tekrar önüne dönerken harry zihninin sessizliğine garip bir şekilde üzülerek onun yanına oturur ve dizlerini kendine çekerek pansy'ye bakar
"hey.."
pansy başını sallarken yeşil gözleri, rüzgarla usulca dalgalanan göldedir. kısa bir sessizlikten sonra genç kız konuşur
"sağol.."
harry onu izlerken pansy sakince devam eder
"..o akşam sen gittikten sonra ne olacağını tahmin ettiğim için snape'e gittim ama geç kaldım sanırım.."
harry bir şey söylemezken pansy hafifçe gülümseyerek ona bakar
"ama geç kaldığıma sevindim.."

harry de üzüntüyle gülümserken pansy uzanarak genç adamın dizlerinin üzerinde birleştirdiği ellerini tutar, ikisi sessizce birbirlerine bakarken harry bir anda kafasından duyduğu usul bir fısıltıyla nefesi kesilerek pansye bakar..

“sana o kadar ihtiyacım var ki..”

harry, pansy tekrar bakışlarını göle çevirip elini çekerken genç kızın elini tutar ve tekrar kendine çevirirken pansy yalvarırcasına ona bakıyordu, harry tuttuğu eli öperek kendine çekerken pansy nefesi kesilerek, dudakları harrynin kılere değdiğinde haftalardır canını acıtan o geceden sonra şimdi harrynin nazikliğinin içini titrettiğini fısıldıyordu genç adama, farkında olmadan..

harry hiç acele etmeden, sadece dudaklarına dokunarak pansyi öperken genç kız onun yüzünü kavrayarak geri çekilir ve onun yüzünü izlerken harry ne kadar muhteşem bir adam olduğunu duyuyor ve ne yapacağını, ne diyeceğini hatta kim olduğunu unuttuğu.. biraz sonra pansynin ona sarılmasıyla derin bir nefes alırken pansy hiçbir şey söylemiyor, düşünmüyor, sadece sarılıyordu..

bir hafta sonra bir Cumartesi gecesi harry eli kolu boş bir şekilde bomboş olduğuna emin olduğu kütüphaneye girerken ortalık tamamen sessizdir. genç adam sessizliği dinleyerek ilerlerken bir an sonra kafasından duyduğu bir fısıldamayla sırtır

“hadi çabuk ol potter..”

harry yavaş adımlarla uzun kitap raflarının arasında kalan koridorlara bakarken en son koridorun sonunda duran pansy’i gördüğünde gülümser
“yeteri kadar çabuk mu?”

“bakalım geldiğin kadar çabuk soyunabiliyor musun?”

genç adam üzerindeki kırmızı tişörtü çıkarıp pansynin önüne atarken genç kız siyah askısız elbisesinin yandaki fermuarını açar ve yumuşak kumaş ayaklarının dibine düşerken harry bir an onu süzer ve pantolonunun düğmelerini açarak ayakkabılarından kurtulurken pansy sırtır

“snape de bize katılsa ne kadar güzel olurdu..”

harry şokla yerinde dururken pansy keyifle güler
“sakin ol.. kimse bizi duymaz..”

harry yine de emin olmadan eli pantolonunda, beklerken pansy gözlerini devirerek ona ilerlerler ve dudaklarını ısırarak genç adamın elini iterken düğmeleri çözerek pantolonu indirir ve tekrar yükselerek harrynin dudaklarına uzanır..

“eller potter.. dokun..”

harry sıcak elleriyle pansyi belinin iki yanından kavrayarak sırtından ensesine doğru okşarken pansy keyifle inleyerek ellerini genç adamın boynuna doluyordu..

“saçlar..”

harry ellerini pansynin uzun, parlak, dalgalı siyah saçlarından geçirirken pansy keyifle gülümseyerek ayrılır ve genç adamı arkasındaki rafa iterek önünde durur..

“haykırmamı istediğimi hatırlıyorum potter..”

harry kaşını kaldırırken pansy iki elini de genç adamın boynundan aşağı indirirken yavaşça dizlerinin üstünde çöker, harry pansynin aklından geçenlerle dudaklarını aralarken pansy dudaklarını yalayarak genç adamın boxerını aşağı çeker ve sırtarak eline aldığı harryyi boydan boya yalarken harry inleyerek başını arkaya yaslar ve dilin nerede olması gerektiğini tekrar, tekrar, *tekrar* kavrar..

“yavaş...”

harry yutkularak gözlerini açarken pansy genç adamın sertliğini tamamen ağzına alır ve emerek ucuna doğru gelirken harynin açık ağzından aldığı nefesle göğsü inip kalkıyordu..

“sıra bende..”

harry, pansynin ağzının yokluğuna kaşlarını çatarak inerken pansy harynin yerdeki pantolonunun cebinden esasını alır ve yerde geniş ve siyah bir deri puf yaratıp üzerine uzanırken harry zevkle genç kızın üzerine eğilir ve dudaklarını yakalarken pansy bacaklarını haryninkilerden geçirerek inliyordu..

“şimdi yapacağımız şeyin ne kadar güzel olduğunu tekrar hatırlat harry..”

harry yavaşça geri çekilirken pansy dudaklarını ısırarak ona bakıyordu, genç adam geri çekilerek pansynin siyah çamaşırını yavaşça bacaklarından sıyrır ve derin nefeslerle inip kalkan göğsünü izlerken pansy bir anda tedirgin olmuş, harynin ne yapacağını bekliyordu.. biraz sonra harry pansynin bacaklarını iki yana açarak eğilir ve genç kızın bacaklarının içini öperken pansy gözlerini kapatarak sadece ara sıra tenine değen dudaklara odaklanıyordu, harynin nefesi tam olması gereken yere vururken genç adam dudaklarını yalayarak bakışlarını hızla nefes alan pansye kaldırır.

“ne bekliyorsun!?”

genç adam sırtarak dilinin ucunu hafifçe ıslak deriye dokundurduğunda pansy bir anda kasılarak iki eliyle deri kumaşı kavrar, harry dilinin değdiği alan arttıkça zihninde duyduğu seslerle derin nefesler alarak pansynin derisini hafifçe emerken pansy vücudundaki bütün su çekilmişşesine kurumuş dudaklarını yalar ve ısırarak inerken
“tamamyeter, gel buraya..”
pansy harynin saçlarına elini geçirerek kendine yükseltirken harry ıslanmış dudakları aralık hafifçe sırtır..

“tadım güzel mi harry?”

harry'nin sırtışı o anda silinerek dudaklarını büyük bir zevkle yaladıktan sonra gözlerini kapatarak başını sallar, pansy inleyerek onu izlerken bir an sonra genç adam yavaşça içine giriyordu.. harry sakın bir ritmle girip çıkmaya devam ederken ikisi de o kadar uçadılar ki harry ne kadar yavaştan da olsa her dokunuş çok fazla geliyordu..

“hızlan..”

harry biraz daha hızlanırken pansynin kalçasını ona kaldırmasıyla inler..

“biraz daha...”

harry ve pansynin yeşilleri biribiryle çarpışırken ikisi de nefes nefese, aynı ritimde hareket ediyordu, harry biraz sola kayarak bu sefer daha değişik bir açığı denerken pansy nefesini tutarak ağzını açar..

“bunu başka bir kıza daha yaparsan pipini keserim!”

harry o kadar sıcaklığın ve inlemenin arasında gülmeye de kısa bir yer bulurken bir kez daha, sertçe aynı noktaya iter kendini ve pansy titreyerek gelirken harry de hemen arkasından boşalır ve tam anlamıyla sessizleşen kütüphanede kendini altındaki tenin üzerine bırakırken pansy gülümseyerek genç adamın boynunu öpüyordu..

“bir dahaki sefere haykıracaksın.. emin olabilirsiniz..”

harry sadece sırtır..

DI EĞĞNNDDDD!